

– a lui Mihai Măniceanu, sau în opusul lui Sebastian Androne, *Greierele*, pentru oboi, vioară, violă și violoncel – remarcabilă îmbinare între sonorități și idei melodice contrastante, în cheie neoclasică.

Am ascultat în concert și a doua secțiune dintr-o lucrare a lui Gabriel Mălăncioiu, pentru cvintet instrumental, *Für Enescu* – cu sonorități rarefiate, cu iz doinit – și două prime audiții semnate de Alexandru Sima: *Glowworms* pentru violă și clarinet – cu un fin dozaj al structurilor sonore – și Megumi Okuda: *Kodama* pentru cinci instrumente – o piesă de atmosferă, cu accente dramatice.

Ansamblul SonoMania: Diana Rotaru - director artistic și conducerea muzicală, Raluca Stratulat - vioară, Ștefan Diaconu - flaut, Valentin Ghita - oboi, Mihai Pintenaru - clarinet, Tamara Dica - violă, Eugen - Bogdan Popa - violoncel, Mihai Murariu - pian, invitata specială Irinel Anghel - aproape voce, performance, secondați atent de Marian Cîtu (Rufi) – live electronics, au încheiat Festivalul „MERIDIAN”, ajuns la cea de-a 12-a ediție, cu un concert mai aproape de spectacolul de idei, devenit implicit, o invitație pentru public de a intra în contact cu universul sonor incitant, ca expresie și semnificație, al muzicii contemporane.

Sorin LERESCU

Bianca și Remus Manoleanu – Conversații muzical poetice

Cu menirea de a inaugura cea de a XII-a ediție a Festivalului Internațional „Meridian”, ansamblul de duo cameral Bianca și Remus Manoleanu și-a invitat oaspeții în aula Palatului Cantacuzino, la un elită recital de lieduri contemporane. Experiența repertorială își spune cuvântul în astfel de manifestări artistice, prin selecția pieselor interpretate, succesiunea de elemente distincte stilistic și modul de abordare, nu lipsit de surprize. Iată astfel, cei doi muzicieni ne-au propus pentru început un prim excurs pe meridianele europene, animat de dorința aducerii în atenția ascultătorilor a unor nume consacrate aparținând unor creatori de ultimă oră din liedurile Europei centrale, traversând totodată și Oceanul, spre lumea nord americană. Ce am putut observa? Cu o anumită factură în care profesionalismul primează, literatura de lied german se manifestă prin caracteristici în care nu distingem neapărat afectul – Alexander Muno *Nachts am Schreibepult*, versuri de E. Mörike; poate Wolfgang Rihm este o excepție, considerat un artist sensibil la timpuri trecute, în Ciclul *Gesänge op.1*, în care nu lipsesc aspecte mai apropiate de tradiția romantică. Fluența poetică a limbii engleze a fost mai vizibilă în muzica de lied a americanilor Christopher Scinto, ciclul *Thre Songs from Love* și Jack Fortner, cu cântece pe texte de Emily Dickinson, dulceața rostirilor aflându-și ecoul în versiunile celor doi interpreți.

Pentru echilibrul acestui recital, s-a conturat în continuare un florilegiu de creații românești, receptat prin diversitatea producției creatorilor noștri, reflectând diverse generații. Daniela Cojocaru oferea șapte haiku-uri din ciclul **Muntele îndepărtat** (text Ion Codrescu), p.a.a. cu vrăjite formule poetic-muzicale, după reguli orientale. Cornel Țăranu își păstrează obișnuita factură declamatorie cu detalii de particulară asprime tălmăcind cuvintele lui Nichita Stănescu în cele două poeme redactate cu intuiție teatrală de către soprana Bianca Manoleanu. Contrastul a

Bianca și Remus Manoleanu

fost evident prin transferul către nuanțări într-un convingător lirism poetic propriu muzicii Liane Alexandru. Interpreta a dorit această vizibilă schimbare de expresie, pregătind astfel efectul unei piese concertante care solicită spectaculozitatea glasului cântat, în prima audiere absolută a Irinei Odăgescu Țuțuianu, **Miracol**. Să remarcăm totuși, atât la Liana Alexandru cât și la Irina Odăgescu, interesul manifestat pentru dialogul inspirator al textului cu muzica, fie că este vorba la prima mențiune de versurile lui

Eugene Van Itteerbeck sau, pentru umătoarea lucrare, Ilie Comăniță. Unitatea deosebită vers-melos aparține, cu nuanțe de cântec românesc, în piesa lui Dan Bălan, **Gândul**, mergând pe urmele desenului poetic al lui Petre Ghelmez. Pentru încheierea panoramicului creației de lied a compozitorilor noștri, eram interesați cum va arăta finalul recitalului, cu lucrarea originalului Andrei Tănăsescu, pentru care lumea expresiilor de gen privește spre un scenariu declamatoric, cu acompaniament orchestral, un finat capabil a ne convinge că vocea și pianul „combat”, în cele mai dificile condiții de exprimare, încheind întreg recitalul cu o imprecăție culminativă.

Am urmărit, asemenea altor prilejuri, felul în care interpreții trăiesc cu plenitudine adresarea către public, tălmăcind personal fiecare motivație a partiturii, de fapt a partiturilor, în care se implică, unindu-și sentimentele. Ceva adevărat și frumos, care merită afecțiunea noastră.

Grigore CONSTANTINESCU

Un recital în trei dimensiuni interpretative

La mijlocul desfășurării programelor Festivalului „Meridian”, ediția XII-a, s-a ales spațiul recitalului propus de mezzo-soprana Claudia Codreanu, una dintre muzicienele binecunoscute pentru realizările sale în domeniul repertorial al liedului universal și românesc. Respectând interesul pentru creația autohtonă, interpreta a proiectat, în cuprinsul programului susținut la Aula Palatului Cantacuzino, miniaturi vocale selectate din creațiile de gen ale mai multor generații de compozitori. Pentru debut, spre lauda sa, a optat pentru două piese de Zeno Vancea, autor foarte rar prezent pe afișele vieții noastre muzicale. Pe versurile lui George Bacovia, condeier